

190

[Landbrugsministeren.]
slag, hvad heller ikke vil være nødven-
digt; det naturlige er, at Spørgsmaalet
tages op i Forbindelse med Vandløbslov-
givningen.

Det ærede Medlem Hr. Bording frem-
førte sine Betæneligheder ved, at en Land-
væsenskommission skulde træde i Virksom-
hed for hvert enkelt nyt Medlem, der kom til.
Men det er ikke Meningen. Hvis det ærede
Medlem vil læse Lovforslagets § 6, vil han
se, at der heri staar, at saafremt andre Lods-
ejere end de oprindelig indmeldte ønsker at
indtræde i Selskabet, skal Landvæsenskom-
missionen tilkaldes, for saa vidt deres Op-
tagelse nødvendiggør en Afvigelse fra den
oprindelig Plan, men hvis Planen er den
samme — og det er den i de allerfleste Til-
fælde —, kan netop saadanne nye Deltagere
komme til, uden at Landvæsenskommis-
sionen skal paakaldes. Dette er en Regel,
som Kreditforeningerne kun er gaaet med
til med en vis Betænelighed, men jeg
mener nu, at det vilde være altfor tungt, hvis
Landvæsenskommissionerne skulde paakal-
des for hver enkelt Landmand, der kom
med. Det vilde ogsaa være overflødigt, for
hvis Landvæsenskommissionen fra Begyn-
delsen har undersøgt Forholdene for de op-
rindelig indmeldte Medlemmers Vedkom-
mende og fundet dem økonomisk forsvar-
lige, er det givet, at hvert nyt Medlem,
der kommer til, kun vil betyde, at Mergelen
bliver billigere for alle Deltagerne, og der
er derfor ingen Grund til at nære Betænke-
ligheder paa dette Punkt. Jeg har netop
ment, det var praktisk at tillade Indtræ-
delse af nye Medlemmer uden at sætte
Landvæsenskommissionen i Bevægelse af
den Grund.

Overfor det ærede Medlem Hr. Hold-
gaard skal jeg tillade mig at gøre opmærk-
som paa, at her ikke er Tale om noget nyt
Princip, der er Tale om at overføre Prin-
cippet for fælles Grundforbedringsforanstalt-
ninger fra Vandløbslovgivningen til Mergel-
banerne, og alene til dette Omraade, fordi
der i Virkeligheden er saa stor en Lighed
mellem saadanne fælles Vandløbsregulerin-
ger og fælles Udførelse af Merglingsarbej-
der. Jeg maa ogsaa tage alt muligt Forbe-
hold overfor Udtalelsen om, at det er et
rigtigt Princip, at Staten indskyder nye
Prioriteter foran de bestaaende private
Prioriteter. Jeg tager saa stærkt som muligt
Afstand fra denne Udtalelse, jeg anser det
for et overordentligt farligt Princip, og jeg
tror, det i høj Grad vilde blive til Ulykke
for Landbruget, hvis den Opfattelse blev
almindelig.

Bording: Jeg forstaaer jo, at den
højtærede Landbrugsminister har noget
vanskeligt ved at finde sig til Rette i det
Selskab, han nu er kommet i, nemlig
sammen med det ærede Medlem Hr. Hold-
gaard og mig. Det er jo sjældent, jeg har
den Fornøjelse i store Spørgsmaal at være
enig med den højtærede Landbrugsmini-
ster, og naar det endelig lykkes en Gang,
gaar det desværre saaledes, at den højt-
ærede Landbrugsminister springer op og
forsøger at gøre Uenigheden imellem os
større, end den i Virkeligheden er. Det
beklager jeg i høj Grad. Jeg maa fast-
holde mine Udtalelser fra før om, at der,
hvis dette Lovforslag gennemføres, hvad
det forhaabentlig bliver, indføres et nyt
Princip med Hensyn til Grundforbedring
af Jord, i dette Tilfælde Mergling gennem
Mergelselskaber med solidarisk Ansvar. Det
var det samme, der var Tale om i 1920—21,
da drejede det sig ganske vist ikke alene
om Mergling. Det var, da vi behandlede
Lovforslaget om Grundforbedringslaan, der
drejede sig om Afvanding, Vanding, Merg-
ling, Inddigning og Nykultur af Heder og
Moser. Ingen vil kunne benægte, at hvis
det, naar det drejer sig om Mergling, er
berettiget at give en saadan Fortrinsret,
som der her er Tale om, maa det ogsaa
være berettiget, naar det drejer sig om
andre tilsvarende Arbejder. Og jeg maa
derfor endnu en Gang fastholde, at Mini-
steren paa dette Omraade er kommen til
en bedre Erkendelse. Det skal ikke være
nogen Bebrejdelse, tværtimod, den højt-
ærede Landbrugsminister bliver ikke mindre
derfor, der er jo et gammelt Ord, der
siger, at den, der overvinder sig sely, er
større end den, der indtager en Stad, og
det gælder formodentlig endnu. Hvad det
angaar, at Ministeren tidligere har haft en
anden Opfattelse, skal jeg blot henvise til
den Forhandling, jeg omtalte før, der
fandt Sted i 1920—21. Under denne ud-
talte Ministeren overfor mig Sp. 5407 om
disse Grundforbedringslaan i Anledning af,
at jeg havde ønsket indført denne For-
trinsret for disse Laan — med den højt-
ærede Formands Tilladelse vil jeg gerne
citere et Par Linier:

„Men der er en anden Ting, som kan
svække Tilliden, og det er dette, at hvis
Lovgivningsmagten først en Gang har
gjort noget saadant, kan den komme igen,
og ingen kan sige, naar den kommer igen
anden Gang, og derigennem vil der
komme til at ligge en Usikkerhed ved hele
vort Kreditsystem, som jeg tror, der er
Grund til at vise stor Varsomhed overfor.“